

Norges politikk fremkaller latter men også tristhet og sinne.

Norges andel av verdens totale utslipp av CO2 er kun ca 0,11%. Det er for ingenting å regne.

55% reduksjon av ingenting er fortsatt ingen ting! Det er til å le seg ihjel av!

Når man får vite at hittil så har man bare redusert utslippene med 5,6% så forstummer latteren og man blir bare trist. Tristere blir man også av at resten av verden ikke har kommet igang med å redusere utslippene. Faktisk øker de fleste landene sine utslipp! Dette er norske politikere blinde for! Jeg har lenge hatt en misstanke om at norske politikere ikke evner å tenke. Nå er det bevist og det er fryktelig trist. Nå skal vi egentlig være glad for at de ikke får dette til!

For, ikke nok med det, så oppdager man at det vitenskapelige grunnlaget for denne politikken mangler. Og da vender tristessen seg til et fryktelig sinne. Fordi når man forsøker å ta opp dette forholdet så får man ikke en stemme i det åpne rom! Hele verden omtrent er hjernevasket til å tro at klima er menneskestyrt gjennom utslipp av CO2 og man tillates ikke å ytre seg om saken i det åpne rom, i media. Det er meget alvorlig at man setter munnbind på de som vil få frem fakta og korrigere feil. Det begynner å ligne et styre som man ikke vil ha i vår del av verden.

Det er ikke lov å betvile det vitenskapelige grunnlaget for klimapolitikken. «Det vitenskapelige er opplest og vedtatt, nå skal det jobbes!» sier Gro Harlem Brundtland. En gang leder av FNs miljøprogram og den som sammen med WMO etablerte FNs Klimapanel. Dette gjentok også norske politikere som innlærte papegøyer og holt liv i hjernevaskingen! Politikerne fikk etablert Cicero, institutt for klimapolitikk som senere ble til institutt for klimaforskning. SV politiker Kristin Halvorsen ble også senere dets direktør. Forskere fra ulike land også fra Norge fikk en boost i karrieren gjennom å delta i skrivingen av Klimapanelets science og andre rapporter. Slik oppstod begrepet klimaforsker som noen begynte å kalle seg eller som disse ble kalt i media. Faglig bakgrunn kunne være så mangt. Fra havforskning, meteorologi, partikkelfysikk, biologi, etc.

Ikke nok med det. Industrien og dets eiere søker å gjøre forretning på grønne prosjekter. Spesielt den industrien som er basert på oljen, som skal ned skaleres og bort. Satsing på fornybar energi som havvind, salg av gass til EU og elektrifisering av sokkelen er typisk ny virksomhet for Equinor. Og Statskrafts salg av vannkraft til EU og satsing på fornybar kraft som vindkraft har sikret virksomheten og dens ledelse. Eiernes utbytte er det så som så med.

Annen industri sliter fordi de skal over til fornybar kraft. Og den er som kjent ikke billig! Under disse forholdene er det ikke lett å etablere ny virksomhet ikke bare fordi energien er kostbar men fordi mye av kraften går til klimamotiverte prosjekter og er ikke tilgjengelig for normal virksomhet utvikling..

Alle karrer til seg som best de kan under det såkalte grønne skiftet. Ingen våger å sette spørsmål ved det vitenskapelige grunnlaget for klimapolitikken! Hadde det ikke vært for oljeinntektene så hadde det stått virkelig dårlig til! Med en bedre ressurspolitikk og uten den unødvendige klimapolitikken ville økonomien vært på topp.

Det er ikke til å legge skjul på, jeg er fly forbannet over den dårlige måten dette har vært handtert på. Men så gleder jeg meg også over at man ikke har rukket å gjøre så mye, det kunne vært mye verre.

«Det vitenskapelige grunnlaget er korrigert, nå gjelder det å rydde opp!» sier nå jeg!